

ФІЗИЧНА ТЕРАПІЯ У РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ З ДЦП

Галиняк Олеся Романівна

Студент 2 курсу магістратури, Спеціальність «Фізична терапія, ерготерапія»
Тернопільський національний медичний університет, Україна

Науковий керівник: Вайда Олена Валентинівна

Кандидат медичних наук, асистент кафедри
Фізичної терапії, ерготерапії та фізичного виховання
Тернопільський національний медичний університет, Україна

Актуальність дослідження. Питання, пов'язані з органічними ушкодженнями нервової системи у дітей, зокрема церебральною паралічем (ЦП), залишаються актуальними у галузі педіатрії та неврології. Навіть при досягненнях у медичній науці, ЦП залишається складною проблемою, і кількість дітей, що стикаються із цією хворобою, постійно зростає по всьому світу. Це може бути пов'язано з тенденцією до збільшення кількості передчасних пологів. На сьогоднішній день в Україні на 1000 населення припадає 2-3 дітей із ЦП. Ця хвороба поширена серед обох статей та в різних етнічних та соціо-економічних групах.

Діагноз ЦП в основному базується на клінічних даних. Рання діагностика можлива на основі поєднання клінічної історії хвороби, використання стандартизованої нейромоторної оцінки та результатів магнітно-резонансної томографії (МРТ); однак у більшості клінічних випадків ЦП більш надійно розпізнається до 2 років. МРТ показано для визначення ступеня ураження мозку та виявлення вроджених вад розвитку мозку. Генетичні тести та тести на вроджені порушення метаболізму показані на основі клінічних даних для виявлення конкретних розладів. Оскільки ЦП пов'язаний із кількома асоційованими та вторинними захворюваннями, його лікування вимагає міждисциплінарного підходу.

Мета дослідження – визначити ефективність комплексного підходу у реабілітації дітей з церебральним паралічем (ЦП).

У цьому дослідженні брали участь 20 дітей з діагнозом церебральний параліч, що були поділені на дві рівні групи по 10 чоловік кожна. Це свідчить про однорідність підібраних груп, що дає змогу об'єктивно оцінити вплив вдосконаленої нами програми для хворих з ЦП.

Тривалість реабілітації становила 21 день. Для оцінки функціонального стану використовувалися наступні шкали та тести: тест 6-хвилинної ходи, та тест «TIMED UP & GO». Обстеження проводилися до та після завершення циклу реабілітації.

Перша група дітей проходила комплексну реабілітацію, в яку входили заняття з фізичним терапевтом для зміцнення сили та витривалості, також вправи на рівновагу та заняття на підвісній системі «Павук», заняття з ерготерапевтом для відновлення навичок самообслуговування.

Другій групі дітей з ДЦП було проведено втручання лікувального масажу та групові заняття лікувальної фізкультури.

У програмах реабілітації пацієнтів із ДЦП патогенетично обґрунтованим є застосування комплексного підходу в реабілітації.

Практичне значення дослідження полягає у впровадженні комплексного підходу в реабілітації дітей з ЦП, що підвищує ефективність реабілітації у дітей з ДЦП.

Висновок: Було проведено докладний аналіз ролі фізичної терапії у реабілітації дітей із діагнозом церебрального паралічу (ЦП). Дослідження показало, що фізична терапія має ключове значення у поліпшенні фізичного здоров'я та розвитку таких дітей. Використання відповідно підібраних методів та технік фізичної терапії сприяє покращенню моторики, зменшенню м'язевої спастичності та підвищенню рівня самостійності у дітей із ЦП. Крім того, дослідження свідчить, що фізична терапія позитивно впливає не лише на фізичний, але й на психологічний стан дітей, сприяючи підвищенню їхнього самоповаги та самовизначення. Таким чином, фізична терапія є важливою складовою комплексного підходу до реабілітації дітей із ЦП.

Список використаних джерел:

1. Korzeniowski S. J., Birbeck G. A systematic review of neuroimaging for cerebral palsy. J. Child Neurol. 2008. Vol. 23. P. 216-227.
2. Linsell L., Malouf R., Morris J., Kurinczuk J. J., Marlow N. Prognostic factors for cerebral palsy and motor impairment in children born very preterm or very low birthweight: a systematic review. Dev Med Child Neurol. 2016. Vol. 58. P. 554–569.